

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Passio SS. Pergentini Et Lavrentini fratrum martyrum. ex ea quæ est apud Surium. Coronati sunt anno ab orbe redempto 254. Romana sede vacante. Imp. Decij 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

368 PASSIO SS. PERGENTINI & LAV-
nitentiam, ac ætate grauis, reatum suum sacris
aquis, & copioso lachrymarum imbri expiauit:
omnibusque SS. Martyrum gesta, & animarum
eorum ad cælos tendentium, immensam pulchri-
tudinem indicauit: & sic demum gloriosa con-
fessione, ad Saluatoris misericordiam perue-
nit.

In honorem verò eorundem SS. martyrum
Marcellini & Petri, Cōstantinus Imperator ere-
xit Basilicam, via Lauicana: quam & muneribus
exornauit, ac redditibus locupletauit. Damasus
porrò, postea Apostolicæ sedis factus Antistes,
in eorum sepulchro, his versibus, limina deco-
rauit.

*Marcelline tuos, pariter Petre, nosce triumphos.
Percussor retulit Damaso mibi, cum puer essem,
Hæc sibi carnificem rabidum mandata dedisse:
Sepibus in medijs, vestra vt tunc colla secaret;
Ne tumultum vestrum quisquam cognoscere posset,
* fodisse Vos alacres vestris manibus mundasse * sepulchra.
Candidulo occultè postquam iacuisistis in antro,
Postea commonitam vestra pietate Lucillam:
Hic placuisse magis sanctissima condere membra.*

Corpora eorum, postea in Gallias translata
sunt, sub Gregorio IV. Romano Pontifice.

C. Bar. tom. 2. Annal. 254. Romana sede vacante. Imp. Decij 2.

3. Iunij. **D**Ecius Cæsar cum furore in Christianos
ebrius, varias cum ministris suis regiones
peragraret, vt omnes religionis Christia-
næ cul-

cultores, internecone deleret, tãdem Aretiu
delatus, multa ibidem de duorum fratrum Per-
gentini, & Laurentini pietate, & sacrarum lite-
rarum studio, auditione percepit: Quos statim
Tiburtius, qui Cæsari à consilijs erat, suo conspe-
ctui offerri præcepit. Capti itaque à militibus,
cum ad tribunal ducerentur, Pergentinus ad fra-
trem conuersus: Mi frater, inquit, iam nostrum
certamen propinquat. Cui Laurentinus: Noli
formidare præsentis vitæ tormenta sed illa po-
tius quæ omnibus impijs & perfidis, in omni æ-
ternitate cõstituta sunt, timeamus. Tum Pergen-
tinus: Eamus igitur virili animo, spretoque tyrã-
ni imperio, fidei nostræ præmia consequamur.
Sed tu, inquit, frater iudici responsa redde, qui
me ad respondendum instructor es, & dicendi
facultate vales plurimum.

Inter ea ventum ad Tiburtij conspectum, qui
eos statim arguere cœpit, quod Christum, à Iu-
deis in Crucem sublatum, pro Deo colerent. At

Offeruntur
iudici fra-
tres.

Illi è contra Christi virtutem & diuinitatem
prædicantes, in sanæ mentis esse dixerunt, dijs o-
mni turpitudine inquinatis, nullaque videndi
vel audiendi facultate præditis, diuinos honores
aspicere tribuere. At Tiburtius quanquam eo re-
sponso martyrum ad iram prouocatus fremeret,
illos tamen abire permittens, ait: Propter ge-
neris vestri nobilitatem, in præsens quidem par-
to vobis, sed si secũdò ad me delati fueritis, mul-
tarijs vos supplicijs excruciatos interficiam.

Abeuntes igitur, omnibus iustitiæ ornamen-
tis, multò quam antè diligentius, animos suos
incoluere, & precibus, diuini que verbi prædica-
tione, aliorum etiam mentes, clarissima sanctitatis
specie, ad Christi fidem allexerunt; Quorum studio
& vir-

Secundò ea-
piuntur, &
ducuntur ad
tribunal.

& virtutibus permoti infideles, iterum compræ-
henfos ad Tiburtium adduxerunt immane voci-
ferantes magicis eorum artibus totum populū
euerti. Quod cum audiret Tiburtius, è sede ma-
gno cum furore exiliens, scidit vestimenta sua,
iussitque Sanctos fustibus diutissime cædi. Illi
verò inter verbera, Dei opem & auxilium sine
intermissione implorabant; & ecce carnicum
brachia subito arefacta sunt, stupenteque Tibur-
tio, haud exigua astantium turba, vnà cum carni-
ficibus, qui martyrum precibus sanitati restitui
sunt, Christum prædicârunt: eum que verum cæli
terræque Dominum esse confessi sunt.

Cælesti pane
reficiuntur
martyres.

Tum verò Tiburtius timore perculsus, festi-
nante martyres ad carcerem abduci, & cibo po-
tuque destitutos, foedoque ergastulo reclusos
relinqui iussit. Illi autem post triduanum
ieiunium, & angelica visitatione, & pane cælesti
per eos allato, refecti sunt. Carcer verò immen-
so lumine illustratus, custodes aded exterruit, vt
viribus & sensu destituti, humi laberentur. De-
indè illi qui crediderât, vnà cū Pergentina sore-
re eorū, magnis cū munerib⁹ superuenère carce-
ris custodes rogaturi vt ipsis copiâ ad Sanctos in-
grediendi facerēt. Sed cū & carcerè apertū, & cus-
todes humi stratos, mortuorū instâr inuenirent,
summo pfusi gaudio, ad pedes martyrum sese ab-
iecerunt, multisq; cū lachrymis precati sunt, vt
quandoquidem pateret carcer, sese è mortis pe-
riculo subducerent. Quod martyres constanter
recusabant, imò durioribus eos verbis increpa-
bant, quòd oblatam cælestis gloriæ coronâ, blâ-
dimentis suis eripere conarentur. Cumque hac
via, charissima sibi capita, è carcere abstrahere
non possent, obnixè rogârunt, vt eorum saltem
miser-

miserentur, qui nondum vndis salutaribus expiati, de salute periclitabantur. At martyres, eis Cornelium quendam sacerdotio iniciatum indicarunt, ut illo in salutis negotio vterentur, qui eos iam antè, & parentes, sororemque eorum, aquis Iustralibus tinxerat. Illi igitur his martyrum monitis acquiescentes, ad Cornelium abiērunt; qui viros circiter sexaginta, & fide instruxit, & vndis salutaribus expiavit.

Martyres verò, paulò pòst à Tiburtio ad idollis sacrificandum euocati, cum eadem constantia recusarent, ignitas prunas calcare iussi sunt. Sed mox prunæ extinctæ sunt. Tum iudex, allatam solis statuam eos adorare iussit. At illi flexis ante statuam genibus, preces ad Dominum fuderunt; & ecce idolum, mox instar ceræ liquefactum est. Tunc verò magni in populo animorum motus facti sunt, & viri amplius ducèti, ad Christum conuersi. Gentiles autem facto in Sanctos impetu, eos atrociter mactatos ac cæsos diutissimè semiuiuos reliquerunt. Porro Tiburtius, prolata mortis sententia, capitis eos damnauit: quam læti extra vrbs portam exceperunt. Christiani autem, cum Pergentina sorore eorū, noctu corpora martyrum ad mille ferè extra Aretium passus condiderunt.

MARTYRIVM S. QVIRINI, EPISCOPI Scisciani. ex eo quod extat apud Surium optima fide.

Diocletianus Imperator, cum diuersis persecutionum tempestatibus Christi Ecclesias ventilaret, tum per Illyricum præcipue in fideles sauebat, multosque egregie pietate sacerdotes, & Christi ministros, sacrilegis

Kkk luis

Illæsi calcæ ardētes prunas.

Multi conuertuntur ad Christum.

Flectuntur capite.

C Baron. in annal to. 3 & fufius in no. mart. Rom. 4. Iulij.